

der var jo den Mulighed hurtigst muligt at søge skabt et andet Folketing og et andet Landsting ved en Opløsning. Det er Gang paa Gang hævdet under Forsvarslovenes Behandling fra radikal Side, at hvis det ved sidste Valg havde været Vælgerne klart, hvorledes Forsvarslovene vilde komme til at se ud, vilde der være blevet valgt et stort Flertal, som vilde være imod disse Love. Hvis den Paastand var rigtig, maatte det selvfølgelig nu være let at skabe dette Flertal . . . (Afbrydelse) . . . Ogsaa i Landstinget, siges det — ja, naar det samtidig erindres, at den Lov, som har mødt den største Modstand, Befæstningsloven, i Landstinget kun blev vedtaget med 5 Stemmers Majoritet, vilde det slet ikke være en ørkesløs Demonstration at opløse Landstinget og deriblandt de kongevalgte. Ministeriet vilde derved netop have den største Udsigt til at faa Befæstningsloven annulleret og derigennem spare de mange Millioner.

Maa jeg i den Forbindelse spørge den højtærede Konseilspræsident: hvordan ser han paa de kongevalgte Landstingsmænds Opløselighed? Mener han, at de kunne opløses, og vil han eventuelt benytte sin Ret til Opløsning af de kongevalgte? Saa vidt mig bekendt foreligger der ikke nogen klar Udtalelse fra den højtærede Konseilspræsident i den Henseende. Kravet om de kongevalgtes Opløsning har Ministeren overladt til nogle af sine Partifæller, blandt andet til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) og den højtærede Trafikminister. Jeg tror derfor, det nu kan være paa Tide, at dette Spørgsmaal stilles, jeg er vis paa, at det blandt andet vil glæde den højtærede Finansminister at faa et klart Svar herpaa.

Oprigtig talt tror jeg ikke paa, at Ministeriet i Virkeligheden ønsker at omstøde Forsvarslovene. Hvis man kunde se lidt indenfor de sorte Frakker — Uniformer kan man jo ikke længere tale om —, er jeg tilbøjelig til at tro, at Ministeriet er ret vel tilfreds med, at den Sag er bragt til Afslutning, saa at Ministeriet ikke udsætter sig for at knække sin Hals paa den. Jeg tænker ogsaa nok, at Politivagten fremtidig skal blive tillempet, saa den passer ind i den nye Ordning, dertil vil den højtærede Indenrigsminister sikkert yde sin værdifulde Bistand. Den højtærede Indenrigsminister gjorde i Foraaet en fortjenstfuld Handling ved resolut at slaa den taabelige Teori ned, at det kun er uforsætlige Neutralitetskrænkelser, vi skulle værge os imod, en Teori, som

hans Partifæller havde fremsat rundt omkring paa Valgtribunerne. Jeg vil komplimentere den højtærede Indenrigsminister, fordi han har gjort det, ingen har Gavn af, at uholdbare Teorier udbredes. Den højtærede Indenrigsminister vilde den Gang drage Skel imellem større og mindre forsætlige Krænkelser, men det er en selvsagt Ting, at et skarpt Skel slet ikke kan drages her, det indrømmede den højtærede Minister da ogsaa ved at sige, at det maatte blive den til enhver Tid siddende Regerings Sag at drage dette Skel. Vi have fra vor Side aldrig paa-staaet, at vi havde Pligt til at imødegaa et hvilket som helst Angreb, selv om det var nok saa storstilet, saa mellem den højtærede Indenrigsministers og vor Opfattelse er der paa dette Punkt ingen principiel Forskel, og jeg glæder mig til, at det i Fremtiden vil blive den Opfattelse, som den højtærede Indenrigsminister gjorde gældende, der bliver Ministeriets og det radikale Venstres, derom kunne vi sikkert alle være enige. Den Maade, den højtærede Indenrigsminister i det hele taget er optraadt paa i den korte Tid, vi have haft den Ære og Glæde at have ham her i Tinget, er, tror jeg, man kan sige, bleven mødt med Sympati, og jeg mener at kunne forsikre ham om, at den Sympati fra Venstrereformpartiets Side vil følge ham over paa den Plads, han nu beklæder. Vi nære i Virkeligheden adskillige Forventninger til den højtærede Minister i Fremtiden. En Anke vil jeg dog ikke tilbageholde, og det er den, at den højtærede Indenrigsminister i den sidste Tid i „Politiken“s Kronik har søgt at efterbe- den højtærede Finansminister ved at tage samme giftige Vaaben i sin Tjeneste, som den højtærede Finansminister gentagne Gange har brugt. Jeg forsikrer den højtærede Indenrigsminister om, at det klæder ham absolut ikke, den Kampmaade bør han fremtidig ganske overlade til den højtærede Finansminister, den passer aabenbart langt bedre ind i hans Naturel og hele Tankegang.

Den højtærede Trafikminister og den højtærede Landbrugsminister vil jeg ogsaa gerne hilse paa med et Par Ord. Den højtærede Trafikminister kom lidt hovedkulds ind i det nye Ministerium. Naar han i det hele taget kom ind, tror jeg, det er sket som en Indrømmelse til Jyderne. Jeg drager den Slutning bl. a. af den Omstændighed, at de jydsk radikale Blade særlig have fremhævet Trafikministerens Udnævnelse. Nu er der imidlertid